

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010011
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1512010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaných N. Y. S. O.. C. K. pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Tr. zák., o odvolaní okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/2/2012 z 13. novembra 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava V sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/2/2012 z 13.11.2012 boli obžalovaní N. Y. S. O.. C. K. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 4Pv/399/2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť, na tom skutkovom základe, že v dobe od bližšie nezisteného dňa v decembri 2010 do dňa 08.06.2011 obvinený N. Y. v úmysle zabezpečiť občianke Arménskej republiky D. J., L.. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, zorganizoval, zabezpečil a za prísľub finančnej odmeny vo výške najmenej 850,- eur naviedol na uzavretie manželstva s ňou obvineného O.. C. K., ktorý v úmysle za uvedenú finančnú odmenu zlegalizovať jej pobyt na území SR, uzatvoril účelovo so D. J. dňa 08.06.2011 o 11,00 hod na Matričnom úrade mestskej časti Bratislava - G., T. A.. Č.. XX, manželstvo, pričom následne D. J. na základe takto účelovo uzatvoreného manželstva požiadala dňa 08.06.2011 na Oddelení cudzineckej polície Bratislava o udelenie povolenia na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky za účelom zlúčenia rodiny, pričom k udeleniu nedošlo, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry.

V dôvodoch odvolania uviedol, že toto podáva v neprospech obžalovaných, pretože s rozsudkom okresného súdu sa nestotožňuje a tento považuje za nesprávny. Zastáva názor, že v prvotnej výpovedi obžalovaného O.. C. K. z prípravného konania je evidentne preukázaný úmysel zo strany obžalovaného Y. aj obžalovaného K. a tento jednoznačne naplňa skutkovú podstatu zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Tr. zák. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu, že obžalovaný C. K. na hlavnom pojednávaní si vybral formu obrany, v ktorej uviedol, že chcel so D. J. uzavrieť manželstvo, keďže bol starý a osamelý, pričom dal do pozornosti, že na otázky prokurátora nech vysvetlí rozpory medzi svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 08.06.2012 a výpoveďou z hlavného pojednávanía, sa odmietol vyjadriť. Tak urobil aj na otázky samosudcu. Má za to, že uvedenou výpoveďou obvineného K. z prípravného konania je jednoznačne preukázané zorganizovanie celého skutku obžalovaným Y., keďže mal vybavovať všetky papiere potrebné k sobášu v deň keď sa mal obžalovaný K. prvýkrát vidieť so D. J.. Čiže sám Y. nezoznámil ani poriadne obžalovaného K. s neterou a už v deň keď sa obžalovaný K. s ňou videl prvýkrát boli vybavovať papiere k sobášu. Dodal, že sám

obžalovaný K. uviedol na hlavnom pojednávaní v rámci formy svojej obrany, že keď jej mal písať formou elektronickej pošty, tak sa mu neozývala a sám nevedel preukázať súdu na hlavnom pojednávaní, že s ňou ako sám tvrdil komunikoval v ruskom jazyku. Výpoveď obvineného K. z prípravného konania podľa prokurátora taktiež vyvracia tvrdenie súdu, že by obvinený Y. nevlýval na obvineného K. nahovaraním. K. jednoznačne uviedol, že mu bola za uzavretie manželstva prisľúbená finančná hotovosť a že chápal, že D. J. D. J. C. B. na D.L. S. E. S., keďže I. P. E. chudoba. To, že tento finančný prísľub popiera obvinený Y., berie prokuratúra toto vyhlásenie ako formu obrany obvineného, ktorú vyvracia práve výpoveď druhého obvineného. Výpoveďami obžalovaných z hlavného pojednávania prokurátor neuveril, pričom obžalovaný K. nevedel vysvetliť rozpory medzi výpoveďou z prípravného konania zo dňa 08.06.2011 a výpoveďou z hlavného pojednávania a tiež neodpovedal na otázky súdu a prokurátora, ktoré smerovali k odstráneniu uvedených rozporov. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby senát Krajského súdu v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výrokoch o vine a treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, aby vec znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa písomne vyjadril aj obhajca JUDr. T. za obžalovaného N. Y.. Vo vyjadrení vyslovil názor, že tak ako to konštatuje odôvodnenie rozsudku, jeho klientovi nebolo preukázané, že by mal zorganizovať nejakú trestnú činnosť. Bolo preukázané iba to, že jeho klient zoznámil svoju neter a svojho kamaráta K. a následne im pomáhal s vybavovaním formalít na matrike. Dôvodom však bola iba kamarátska výpomoc, resp. pomoc svojej neteri, ktorá je cudzou štátnou príslušníčkou. Podľa obhajoby takisto nebolo preukázané, že by obžalovaný N. Y. konal z nejakého zisťovacieho dôvodu teda zabezpečením nejakej finančnej výhody sebe alebo pre niekoho iného. Tiež nebolo preukázané, že by nejakým spôsobom nahováral svojho kamaráta C. K., aby tento uzavrel sobáš s jeho neterou. Poukázal na výpovede obžalovaného z prípravného konania, alebo na hlavných pojednávaniach a tieto logicky vysvetľovali vzniknutú situáciu, zoznámenie kamaráta K. s jeho neterou D., ich vzájomné sympatie a ich vzájomné rozhodnutie uzavrieť sobáš, ako aj dôvod jeho nezištnej kamarátskej pomoci pri vybavovaní formalít na matrike. K rozporuplnosti výpovedí obžalovaného O.. C. K. v dobe zadržania a počas hlavného pojednávania uviedol, že tieto mohli byť spôsobené jednak stresom ako aj tým, že tieto nečítali, lebo nemali okuliare, čo uviedol sám obžalovaný a preto písomná forma výpovede nemusí zodpovedať jeho ústnej prezentácii. K výpovedi svedkyne D. J. zo dňa 08.06.2011 konštatuje, že táto výpoveď je zrejme neprocesná, pretože bola spísaná pred vznesením obvinenia a jedinou procesnou výpoveďou je výpoveď tejto svedkyne zo dňa 21.06.2011, ktorá bez toho, že by ju mohol niekto ovplyvniť (od svojho zadržania bola izolovaná, pričom výsluch bol vykonaný v utečeneckom tábore v Sečovciach), plne korešponduje z výpoveďou obžalovaného a vyvracia akékoľvek teórie o účelovosti, zisťovateľnosti a organizovanosti sobáša medzi terajšími manželmi K. S. J.. Na základe hore uvedeného považuje odvolanie a jeho odôvodnenie zo strany prokuratúry za neopodstatnené a preto požiadal, aby toto odvolanie bolo odvolacím súdom zamietnuté v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla: „Pridržiavam sa písomného odvolania okresného prokurátora zo dňa 10.12.2012 a navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znova prejednal a rozhodol“.

Obhajca I. T. za obžalovaného Y. uviedol: „Ja sa pridržiavam písomného vyjadrenia z 24.01.2013, mám za to, že skutok môjmu klientovi nebol preukázaný, nebolo preukázané ani jeho organizovanie ani finančná výhoda. Boli to dvaja dospelí ľudia, ktorí sa rozhodli zosobášiť a o on ich len zoznámil. Preto navrhujem odvolanie OP ako nedôvodné zamietnuť“.

Obžalovaný Y. právom posledného slova predniesol: „Ja sa pridržiavam toho čo predniesol môj obhajca“.

Obžalovaný O.. K. právom posledného slova predniesol: „ Ja sa necítim byť vinný. Ja som sa pokúšal vytvoriť si po 20 rokoch nový vzťah. Rozhodol som sa zosobášiť a my sme neboli podávať žiadosť o pobyt, ale len sa informovať. A podanie prokurátora považujem za neopodstatnené“.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízieho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré

predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.), pričom zistil, že odvolanie okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por. podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny resp. neviny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Opätovné rozoberanie a hodnotenie vykonaných dôkazov by bolo len opakovaním úvah a právnych záverov súdu prvého stupňa prezentovaných na str. 2-5 rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a tieto si v celom rozsahu osvojuje a na ne odkazuje.

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v rámci dokazovania boli produkované také dôkazy, ktoré potvrdzujú obhajobné tvrdenia obžalovaných, a zároveň na strane druhej vyvolali dôvodné pochybnosti o tom, či sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní a preto na tieto výsledky okresného súdu poukazuje a v celom rozsahu si ich osvojuje.

Odvolanie prokurátora smeruje skôr do oblasti hodnotenia vykonaných dôkazov, ale nie je možné uzatvoriť, že okresný súd v tomto smere postupoval nelogicky, resp. že by precenil dôkazy v prospech obžalovaných. Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom je logické, prihliadajúc na ne jednotlivo aj v ich súhrne.

K námietke prokurátora uvádzanej v písomných dôvodoch odvolania krajský súd, okrem toho čo už uviedol súd prvého stupňa, dodáva:

k námietke prokurátora, ktorý považuje výpoveď obžalovaného RNDr. C. K. z 08.06.2011 za výpoveď usvedčujúcu oboch obžalovaných zo žalovaného zločinu, krajský súd dodáva, že podľa zásady bezprostrednosti (§ 2 ods. 19 Tr. por.) môže súd pri rozhodovaní prihliadať len na tie dôkazy, ktoré v súdnom konaní aj vykonal t.j. súd má rozhodnúť na základe vytvorenia si bezprostredného názoru z vykonaného pojednávania, pričom na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní

- zhodne uviedli, že k zoznámeniu svedkyne D. J. a obžalovaného O.. C. K. došlo na prelome rokov 2010/2011, niekoľkokrát sa stretli (2-3krát) a dohodli sa (niekedy v máji 2011), že uzatvoria manželstvo, čo sa stalo 08.06.2011. K tomuto obžalovaný O.. C. K. uviedol, že po 20 rokoch čo bol sám hľadal stabilnejší vzťah a predpokladal, že sa medzi nimi vyvinie osobný vzťah, nakoľko sa zaujímal o arménsku kultúru a k tejto mal blízko,

- rozhodne popreli, že by sa jednalo o dohodnuté resp. sprostredkované manželstvo obžalovaným N. Y. za finančnú resp. inú materiálnu odmenu. Aj svedok S. S., ktorý obžalovaného O.. C. K. a svedkyňu D. J. viezol na sobáš a bol im svedkom, potvrdil, že si nevšimol nič mimoriadne, nič mu nebolo divné a obaja manželia sa „družne bavili“. Je potrebné dodať, že svedkyňa D. J. vo svojej výpovedi z 21.06.2011, ktorú krajský súd považuje za jedinou zákonnú a procesne spôsobilú, pretože výpoveď svedkyne z 08.06.2011 bola vykonaná pred vznesením obvinenia t.j. v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, potvrdila skutočnosti uvádzané obidvoma obžalovanými v tom, že s obžalovaným O.. C. K. sa zoznámila v januári 2011, stretli sa 2-3 krát, zistila, že sa jedná o dobrého človeka a v máji uvažovala o sobáši, pričom sobáš jej obžalovaný navrhol sám a v máji bola prvýkrát na úrade vybavovať doklady. Poprela, že by obžalovanému za sobáš zaplatila.

Odvolačný súd pripomína, že zločinu prevádzactva podľa § 356 Tr. zák. sa dopustí kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu osobe, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, umožní alebo pomáha zotrvať, alebo zamestnať sa nedovolené na území Slovenskej republiky, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov. Teda jedná sa o úmyselný trestný čin a subjektívna stránka spočíva v úmyselnom zavinení so špecifickou pohnútkou získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu a vykonaným dokazovaním nebol obom obžalovaným preukázaný úmysel získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu. Teda dôkazy vykonané v súdnom konaní nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností vysloviť rozhodnutie o vine obžalovaných.

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v rámci dokazovania boli produkované také dôkazy, ktoré potvrdzujú obhajobné tvrdenia obžalovaných.

A preto odvolací súd pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov zhodne ako súd prvého stupňa musí jednoznačne konštatovať, že žiadny vierohodný dôkaz nepreukazuje skutočnosti, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe a to, že by sa skutok mal stať tak ako je žalovaný. Pri hodnotení dôkazov súd musí vychádzať z platných zásad trestného konania.

Zo zásady prezumpcie nevinu, uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. por., ktorá vychádza z úpravy ustanovenej v čl. 50 ods. 2 ústavy a z čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd vyplýva, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech. Obvinenému musí byť vina preukázaná a obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani svedčiacu vo svoj prospech.

Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe a preto sa s názorom okresného súdu stotožnil a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok